

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบแนวความเป็นครูของนิสิต นักศึกษา คณะครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในปีการศึกษา 2528 ครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครู อันเป็นการเลือกและ เพศของนิสิตนักศึกษาคณะครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในปีการศึกษา 2528 จากแบบวัดแนวความเป็นครูทั้ง 3 ชุด (5 มิติ)

ตอนที่ 2 เป็นการคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน จากแบบวัดแนวความเป็นครู ด้านความสามารถเฉพาะ ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู ที่สนใจต่อวิชาชีพครู ความสามารถทั่วไปและความรู้รอบตัวของนิสิตนักศึกษา คณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในปีการศึกษา 2528

ผลการวิเคราะห์โดยละเอียดปรากฏผลดังนี้คือ

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนแนวความเป็นครูของนิสิตนักศึกษา

1.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครู ด้านความสามารถเฉพาะ

ตารางที่ 2 ตัวกลางเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนน
 แนวความเป็นครู ด้านความสามารถเฉพาะ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

มหาวิทยาลัย	n	x	S.D.	C.V
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	416	53.50	12.40	23.18
เกษตรศาสตร์	225	48.25	12.08	25.03
เชียงใหม่	153	46.75	10.88	23.26
ขอนแก่น	81	45.50	11.00	24.18
ศิลปากร	192	54.00	12.98	24.03
สงขลานครินทร์	90	54.00	8.48	19.04
ศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)	289	51.25	12.03	23.46
ศรีนครินทรวิโรฒ (พิบูลย์โลก)	119	46.50	11.95	25.70

ตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะของนิสิตนักศึกษา
 ในสถาบันต่าง ๆ มีค่าแตกต่างกันพอสมควร ค่าตัวกลางเลขคณิตสูงสุดคือ 54.00 เป็นของนิสิตนัก
 ศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร รองลงมาคือ ค่าตัวกลางเลขคณิตสูงสุดคือ 54.00 เป็นของนิสิตนัก
 ศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายแสดงว่า คะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะ
 ของนิสิตนักศึกษาในทุก ๆ สถาบันมีการกระจายมากพอสมควร โดยเฉพาะนิสิตนัก ศึกษาคณะศึกษา
 ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พิบูลย์โลก) มีคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถ
 เฉพาะแตกต่างกันมากที่สุด

ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะ กับ
อันดับการเลือกและเพศของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง ของคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็น
ครูด้านความสามารถเฉพาะ

Source	SS	df	MS	F
มหาวิทยาลัย	18902	7	2700.29	0.5898
อันดับการเลือก	1340.72	1	1310.72	0.2863
เพศ	1.44	1	1.44	0.0003
มหาวิทยาลัยxอันดับการเลือก	3367.67	7	481.10	0.1051
มหาวิทยาลัยxเพศ	3455.56	7	493.65	0.1078
อันดับการเลือกxเพศ	1591.84	1	1591.84	0.3477
มหาวิทยาลัยxอันดับการเลือกxเพศ	4946.27	7	706.61	0.1543
ความคลาดเคลื่อน	7178978.20	1568	4578.43	

*P<.05

จากตารางค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่าเมื่อพิจารณาด้านมหาวิทยาลัย อันดับ
การ และเพศของนิสิตนักศึกษา ปรากฏว่านิสิตศึกษามีคะแนนแนวความเป็นครูไม่แตกต่างกัน
และเมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับอันดับการเลือก อันดับการเลือกกับเพศและ
มหาวิทยาลัยกับอันดับการเลือกและเพศ ปรากฏว่านิสิตศึกษามีคะแนนความสามารถเฉพาะ
ไม่แตกต่างกันอีกด้วย

1.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครูด้าน
ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู แสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ตัวกลางเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนน
แนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครู (คะแนนเต็ม 168 คะแนน)

มหาวิทยาลัย	n	X	S.D.	C.V
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	416	99.75	15.83	15.41
เกษตรศาสตร์	255	97.25	11.95	12.29
เชียงใหม่	153	100.75	14.28	14.17
ขอนแก่น	81	102.50	12.85	12.54
ศิลปากร	190	98.00	11.03	11.25
สงขลานครินทร์	90	94.50	17.08	18.07
ศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)	289	97.00	13.93	14.36
ศรีนครินทรวิโรฒ (พิบูลย์โลก)	119	98.50	11.80	11.98

ค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครู ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครูสูงสุดคือ 102.50 เป็นของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น รองลงมาคือ 100.57 เป็นของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำหรับค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครูต่ำสุดคือ 94.50 เป็นของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายแสดงว่าคะแนนแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครู มีการกระจายปานกลางและไม่แตกต่างกันมากนักในทุกสถาบัน ยกเว้นคะแนนประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครูของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งมีความแตกต่างกันถึง 18.07%

ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครูกับอันดับการเลือกและเพศของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทางของคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครู

Source	SS	df	MS	F
มหาวิทยาลัย	8536.00	7	1219.43	0.1937
อันดับการเลือก	77.44	1	77.44	0.0123
เพศ	2010.00	1	2010.00	0.3193
มหาวิทยาลัยxอันดับการเลือก	4300.65	7	614.38	0.0976
มหาวิทยาลัยxเพศ	3498.91	7	499.82	0.0794
อันดับการเลือกxเพศ	3786.56	1	3786.56	0.6015
มหาวิทยาลัยxอันดับการเลือกxเพศ	8221.49	7	1174.50	0.1866
ความคลาดเคลื่อน	9870309.10	1568	6294.84	

* $P < .05$

จากตารางค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าเมื่อพิจารณาคำถามมหาวิทยาลัย อันดับการเลือก และเพศของนิสิตนักศึกษาปรากฏว่า นิสิตนักศึกษามีคะแนนแนวความเป็นครูด้าน ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครูไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับ อันดับการเลือก มหาวิทยาลัยกับเพศ อันดับการเลือกกับเพศ และมหาวิทยาลัยกับอันดับการเลือก และเพศ ปรากฏว่านิสิตนักศึกษามีคะแนนแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครูไม่ แตกต่างกันอย่างอีกด้วย

1.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู แสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ตัวกลางเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนน
แนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)

มหาวิทยาลัย	n	X	S.D.	C.V.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	416	25.70	5.21	20.27
เกษตรศาสตร์	255	21.90	4.83	22.05
เชียงใหม่	153	24.31	4.45	18.30
ขอนแก่น	81	24.49	4.27	17.44
ศิลปากร	190	25.83	4.38	16.96
สงขลานครินทร์	90	20.54	3.41	16.60
ศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)	289	24.95	4.49	17.99
ศรีนครินทรวิโรฒ (พิบูลย์โลก)	119	20.75	3.45	16.63

ค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูสูงสุดคือ 25.83 เป็นของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร รองลงมาคือ 25.70 เป็นของนิสิตนักศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพครูต่ำสุด คือ 20.54 เป็นของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายแสดงว่าคะแนนแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาในทุกสถาบันอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และไม่แตกต่างกันมากนัก

ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูกับอันดับการเลือกและเพศของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง ของคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็น
ครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู

Source	SS	df	MS	F
มหาวิทยาลัย	721.60	7	1031.14	0.6364
อันดับการเลือก	0.72	1	0.72	0.0004
เพศ	5.92	1	5.92	0.0036
มหาวิทยาลัยxอันดับการเลือก	3.28	7	0.49	0.0002
มหาวิทยาลัยxเพศ	727.28	7	103.89	0.0641
อันดับการเลือกxเพศ	1.64	1	1.64	0.0010
มหาวิทยาลัยxอันดับการเลือกxเพศ	1193.86	7	170.55	0.1052
ความคลาดเคลื่อน	2540521.60	1658	1620.23	

* $P < .05$

จากตารางค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าเมื่อพิจารณาด้านมหาวิทยาลัย
อันดับการเลือก และเพศของนิสิตนักศึกษา ปรากฏว่านิสิตนักศึกษามีคะแนนแนวความเป็นครูด้าน
ทัศนคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับอันดับการ
เลือก มหาวิทยาลัยกับเพศ อันดับการเลือกกับเพศ และมหาวิทยาลัยกับอันดับการเลือกและเพศ
ปรากฏว่านิสิตนักศึกษามีคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกันอีกด้วย

1.4 ผลการเปรียบเทียบคะแนน จากแบบวัดแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไป
แสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ตัวกลางเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนแว
ความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไป (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)

มหาวิทยาลัย	n	X	S.D.	C.V.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	416	21.60	4.31	19.95
เกษตรศาสตร์	255	20.63	5.23	25.35
เชียงใหม่	153	20.50	4.22	20.59
ขอนแก่น	81	20.85	4.24	20.33
ศิลปากร	190	20.77	5.11	24.60
สงขลานครินทร์	90	19.65	4.37	22.24
ศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)	289	20.97	5.08	24.23
ศรีนครินทรวิโรฒ (พิบูลย์โลก)	119	20.25	6.13	30.27

ตัวกลางเลขคณิต ของคะแนนแวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไปของนิสิตนักศึกษา
ในสถาบันต่าง ๆ มีค่าแตกต่างกันพอสมควร ค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนความสามารถทั่วไป
สูงสุด คือ 210.60 เป็นของนิสิตนักศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาคือ 20.97 เป็นของ
นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตประสานมิตร สำหรับค่าตัวกลางเลขคณิตของ
คะแนนความสามารถทั่วไปต่ำสุดคือ 19.65 เป็นของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จากค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย แสดงว่าคะแนนแวความเป็นครูด้านความสามารถทั่ว
ไปของนิสิตนักศึกษาในทุกสถาบัน มีการกระจายมากและแตกต่างกันพอสมควร โดยเฉพาะคะแนน
ความสามารถทั่วไปของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พิบูลย์โลก) มีความแตกต่าง
กันมากที่สุด

ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไปกับอันดับการเลือกและเพศของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์แปรปรวนแบบ 3 ทาง ของคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไป

Source	SS	df	MS	F
มหาวิทยาลัย	7144.00	7	1020.57	0.6967
อันดับการเลือก	0.16	1	0.16	0.0001
เพศ	0.16	1	0.16	0.0001
มหาวิทยาลัยxอันดับการเลือก	13.84	7	1.98	0.0013
มหาวิทยาลัยxเพศ	7157.00	7	1022.43	0.6980
อันดับการเลือกxเพศ	0.40	1	0.40	0.0002
มหาวิทยาลัยxอันดับการเลือกxเพศ	1082.60	7	154.66	0.1056
ความคลาดเคลื่อน	2296743.60	1568	1464.76	

* $P < .05$

จากตารางค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าเมื่อพิจารณาด้านมหาวิทยาลัย อันดับการเลือก และเพศของนิสิตนักศึกษา ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษามีคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไปไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับอันดับการเลือกมหาวิทยาลัยกับเพศ อันดับการเลือกกับเพศ และมหาวิทยาลัยกับอันดับการเลือกและเพศ ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษามีคะแนนความสามารถทั่วไปไม่แตกต่างกันอีกด้วย

1.5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบตัว แสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่ากลางเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนน
แนวความเป็นครูด้านความรู้รอบตัว (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)

มหาวิทยาลัย	n	X	S.D.	C.V.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	416	26.24	5.32	20.27
เกษตรศาสตร์	255	24.97	5.74	22.99
เชียงใหม่	153	26.34	7.53	28.59
ขอนแก่น	81	26.99	5.41	20.04
ศิลปากร	190	25.93	6.40	24.68
สงขลานครินทร์	90	24.85	6.23	25.07
ศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)	289	25.03	7.35	29.36
ศรีนครินทรวิโรฒ (พิบูลย์โลก)	119	25.21	6.54	25.94

ค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบตัวสูงสุดคือ 26.99 เป็นของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น รองลงมา คือ 26.34 เป็นของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำหรับค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนความรู้รอบตัวต่ำสุดคือ 24.85 เป็นของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย แสดงว่าคะแนนแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบตัวของนิสิตนักศึกษานานทุกสถาบัน มีการกระจายมากพอสมควร มหาวิทยาลัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายแตกต่างกันมากที่สุดคือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) รองลงมาได้แก่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผลการเปรียบเทียบคะแนน จากแบบวัดแววความเป็นครูด้านความรู้รอบตัวกับอันคัมการเลือกและเพศของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง ของคะแนนจากแบบวัดแววความเป็นครูด้านความรู้รอบตัว

Source	SS	df	MS	F
มหาวิทยาลัย	2468.72	7	352.67	0.2264
อันคัมการเลือก	0.64	1	0.64	0.0004
เพศ	1.44	1	1.44	0.0009
มหาวิทยาลัยxอันคัมการเลือก	775.64	7	110.81	0.0712
มหาวิทยาลัยxเพศ	302.84	7	43.26	0.0278
อันคัมการเลือกxเพศ	0.24	1	0.24	0.0001
มหาวิทยาลัยxอันคัมการเลือกxเพศ	924.28	7	132.04	0.0848
ความคลาดเคลื่อน	2441971.8	1568	1557.38	

* $P < .05$

จากตารางค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าเมื่อพิจารณาด้านมหาวิทยาลัยอันคัมการเลือก และเพศของนิสิตนักศึกษา ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษามีคะแนนแววความเป็นครูด้านความรู้รอบตัวไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับอันคัมการเลือก มหาวิทยาลัยกับเพศ อันคัมการเลือกกับเพศ และมหาวิทยาลัยกับอันคัมการเลือกและเพศพร้อมกัน ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษามีคะแนนความรู้รอบตัวไม่แตกต่างกันอีกด้วย

ผลการเปรียบเทียบตัวกลางเลขคณิต ของคะแนนแววความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะ ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครู ที่นักศึกษาต้องวิชาที่ครู ความสามารถทั่วไป และความรู้รอบตัวของนิสิตนักศึกษาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ทุกมหาวิทยาลัย สรุปไว้ในตารางที่ 12 มีสาระ

สำคัญดังนี้

1. นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากร มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือนิสิตนักศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ร้อยละ 59.44) และนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนความสามารถเฉพาะต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.44 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านิสิตนักศึกษาของทุกมหาวิทยาลัย มีคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะไม่แตกต่างกัน

2. นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 61.01 รองลงมาคือนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ร้อยละ 59.97) และนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.25 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านิสิตนักศึกษาของทุกสถาบัน มีคะแนนแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากร มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 64.58 รองลงมาได้แก่นิสิตนักศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ร้อยละ 64.25) และนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพครูต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.35 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนปรากฏว่า ค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านิสิตนักศึกษาของทุกมหาวิทยาลัยมีคะแนนแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

4. นิสิตนักศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไปสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 54.00 รองลงมาคือนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร (ร้อยละ 52.43) และนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนความสามารถทั่วไปต่ำที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.13 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน ปรากฏว่าค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นิสิตนักศึกษาของทุกสถาบันมีคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไปไม่แตกต่างกัน

5. นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบตัวสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.98 รองลงมาคือนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ร้อยละ 52.68) และนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนความรู้รอบตัวต่ำที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.70 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน ปรากฏว่าค่าอัตราส่วน ไม่มีนัยสำคัญแสดงว่านิสิตนักศึกษาของทุกสถาบันมีคะแนนแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบตัวไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 สรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนแนวความเป็นครูของนิสิตนักศึกษาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ

มหาวิทยาลัย	แนวความเป็นครู							
	จุฬา ฯ	เกษตร	เชียงใหม่	ขอนแก่น	ศิลปากร	สงขลา นครินทร์	มศว. ประสานมิตร	มศว. พิษณุโลก
ค่าความสามารถเฉพาะ								
X	53.50	48.25	46.75	45.50	54.00	44.50	51.25	46.50
ร้อยละ	59.44	53.61	51.94	50.56	60.00	49.44	56.94	52.66
F					0.5898			
ค่าประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู								
X	99.75	97.25	100.75	102.50	98.00	94.50	97.00	98.00
ร้อยละ	59.38	57.89	59.97	61.01	58.33	56.25	57.74	58.63
F					0.1937			
ค่าทัศนคติต่อวิชาชีพครู								
X	25.70	21.90	24.34	24.49	25.83	20.54	24.95	20.75
ร้อยละ	64.25	54.75	60.78	61.23	64.58	51.35	62.38	51.88
F					0.6364			
ค่าความสามารถทั่วไป								
X	21.60	20.63	20.50	20.85	20.77	19.65	20.97	20.25
ร้อยละ	54.00	51.58	51.25	52.13	51.93	49.13	52.43	50.63
F					0.6967			
ค่าความรู้รอบตัว								
X	26.24	24.97	26.34	26.99	25.95	24.85	25.03	25.21
ร้อยละ	52.48	49.94	52.68	53.98	51.90	49.70	50.06	50.42
F					0.2264			

* P<.05

ผลการเปรียบเทียบตัวกลางเลขคณิต ของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู ทักษะคิดต่อวิชาชีพครู ความสามารถทั่วไป และความรอบรู้รอบตัวของนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง สรุปไว้ในตารางที่ 13 มีสาระสำคัญดังนี้

1. นิสิตนักศึกษาชาย มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 54.23 สูงกว่านิสิตนักศึกษาหญิง ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิต คิดเป็นร้อยละ 54.17 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นิสิตนักศึกษาชาย และนิสิตนักศึกษาหญิงมีคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะไม่แตกต่างกัน

2. นิสิตนักศึกษาหญิงมีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูคิดเป็นร้อยละ 59.30 สูงกว่านิสิตนักศึกษาชาย ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 58.00 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญแสดงว่า นิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง มีคะแนนแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตนักศึกษาหญิง มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูคิดเป็นร้อยละ 58.88 สูงกว่านิสิตนักศึกษาชาย ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 58.53 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง มีคะแนนแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

4. นิสิตนักศึกษาหญิง มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 48.44 สูงกว่านิสิตนักศึกษาชาย ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 48.38 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง มีคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไปไม่แตกต่างกัน

5. นิสิตนักศึกษาหญิงมีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบตัวคิดเป็นร้อยละ 50.24 สูงกว่านิสิตนักศึกษาชาย ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 50.12 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิงมีคะแนนแนวความเป็นครูด้านความรู้รอบตัวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 สรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนแวວความเป็นครูของนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง

เพศ	ชาย		หญิง	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
แวວความเป็นครู				
ก้านความสามารถเฉพาะ				
X	48.81		48.75	
ร้อยละ	54.23		54.17	
F		0.0003		
ก้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแวວครู				
X	97.44		99.63	
ร้อยละ	58.00		59.30	
F		0.3193		
ก้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู				
X	23.41		23.55	
ร้อยละ	58.53		58.88	
F		0.0036		
ก้านความสามารถทั่วไป				
X	19.35		19.37	
ร้อยละ	48.38		48.44	
F		0.0001		
ก้านความรู้รอบตัว				
X	25.06		25.12	
ร้อยละ	50.12		50.24	
F		0.0009		

*P<.05

ผลการเปรียบเทียบตัวกลางเลขคณิต ของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถ เฉพาะ ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู ที่สนใจคือวิชาชีพครู ความสามารถทั่วไปและความรู้รอบตัวของนิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน สรุปไว้ในตารางที่ 14 มีสาระสำคัญดังนี้

1. นิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 4-6 มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะคิดเป็นร้อยละ 55.62 สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 1-3 ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 52.78 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน มีคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะไม่แตกต่างกัน

2. นิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 4-6 มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูคิดเป็นร้อยละ 58.78 สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 1-3 ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 58.52 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน มีคะแนนแนวความเป็นครูด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 4-6 มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูคิดเป็นร้อยละ 58.78 สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 1-3 ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 58.63 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า อัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ต่างกัน มีคะแนนแนวความเป็นครูด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

4. นิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 4-6 มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 58.43 สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 1-3 ซึ่งมีค่าตัวกลางเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 58.38 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัยสำคัญแสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน มีคะแนนแนวความเป็นครู ด้านความสามารถทั่วไปไม่แตกต่างกัน

5. นิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 4-6 มีค่าตัวกลางเลขคณิตของคะแนนแนวความเป็นครู ด้านความรู้รอบตัวคิดเป็นร้อยละ 50.22 สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่เลือกอันดับ 1-3 ซึ่งมีค่าตัวกลาง เลขคณิต คิดเป็นร้อยละ 50.14 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ค่าอัตราส่วน F ไม่มีนัย สำคัญ แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกวิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน มีคะแนน แนวความเป็นครูด้านความรู้รอบตัวไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 สรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนแนวความเป็นครูของนิสิตนักศึกษาที่มีอันกำกับการเลือก
วิชาคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน

	อันกำกับการเลือก	อันกำ 1-3	อันกำ 4-6
แนวความเป็นครู			
ด้านความสามารถเฉพาะ			
X		47.50	50.06
ร้อยละ		52.78	55.62
F			0.2863
ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู			
X		98.31	98.75
ร้อยละ		58.63	58.78
F			0.0123
ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู			
X		23.45	23.51
ร้อยละ		58.63	58.78
F			0.0004
ด้านความสามารถทั่วไป			
X		19.35	19.37
ร้อยละ		48.38	48.43
F			0.0001
ด้านความรู้รอบตัว			
X		25.07	25.11
ร้อยละ		50.14	50.22
F			0.0004

*P<.05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแนวความเป็นครูทั้ง 5 มิติ

2.1 ผลการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแนวความเป็นครูด้านความสามารถทั่วไป ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ด้านความสามารถทั่วไปและด้านความรู้รอบตัว แสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแนวความเป็นครูทั้ง 5 มิติ

แนวความเป็นครู	มิติที่ 1	มิติที่ 2	มิติที่ 3	มิติที่ 4	มิติที่ 5
มิติที่ 1 ด้านความสามารถเฉพาะ	1.00	-	-	-	-
มิติที่ 2 ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู	0.15*	1.00*	-	-	-
มิติที่ 3 ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู	0.28*	0.24*	1.00	-	-
มิติที่ 4 ด้านความสามารถทั่วไป	0.31*	0.29*	0.30*	1.00	-
มิติที่ 5 ด้านความรู้รอบตัว	0.22*	0.19*	0.26*	0.39*	1.00

* $p < .05$

จากตารางพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนแนวความเป็นครูมิติที่ 1 ด้านความสามารถเฉพาะ มิติที่ 2 ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู มิติที่ 3 ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู มิติที่ 4 ด้านความสามารถทั่วไป และมิติที่ 5 ด้านความรู้รอบตัว มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเป็นที่น่าสังเกตว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนด้านความสามารถทั่วไปกับคะแนนด้านความรู้รอบตัวมีความสัมพันธ์กันสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในค่าอื่น ๆ

2.2 ผลการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแววความเป็นครูชุดที่ 1 กับผลบวกของคะแนนแววความเป็นครูชุดที่ 2 และชุดที่ 3 ชุดที่ 2 กับผลบวกของคะแนนแววความเป็นครูชุดที่ 1 และชุดที่ 3 ชุดที่ 3 กับผลบวกของคะแนนแววความเป็นครูชุดที่ 1 และชุดที่ 2 แสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแววความเป็นครูชุดที่ 1 กับผลบวกของคะแนนแววความเป็นครูชุดที่ 2 และชุดที่ 3 ชุดที่ 2 กับผลบวกของคะแนนแววความเป็นครูชุดที่ 1 และชุดที่ 3 และชุดที่ 3 กับผลบวกของคะแนนแววความเป็นครูชุดที่ 1 และชุดที่ 2

คะแนนแววความเป็นครู		r.
ชุดที่ 1	ด้านความสามารถเฉพาะกับผลบวกของคะแนนชุดที่ 2 และชุดที่ 3	0.15*
ชุดที่ 2	ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครู กับผลบวกของคะแนนชุดที่ 1 และชุดที่ 3	0.18*
ชุดที่ 3	ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ความสามารถทั่วไปและความรู้รอบตัว กับผลบวกของคะแนน ชุดที่ 1 และชุดที่ 3	0.14*

* $P < .05$

จากตารางพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนแววความเป็นครูชุดที่ 2 ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครูกับผลบวกของคะแนนชุดที่ 1 และชุดที่ 3 มีค่าสูงสุดคือ 0.18 และยิ่งพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแววความเป็นครูทุกชุดมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบวัดแววความเป็นครูทั้ง 3 ชุด มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันแต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้ก็มีค่าไม่สูงนัก